

ד"ר ברכה קליין תאיר

האם דגים בים צמאים?

לטפס אל עבר הקומה ה-100

ד"ר ברכה קליין תאיר

האם דגים בים צמאים?

לטפס אל עבר הקומה ה-100

עורכים ראשיים: קונטנטו דה סמריק – הוצאה לאור בינלאומית
עריכת הספר: יונת הורן
עיצוב העטיפה והספר: ליליה לב ארי
איור העטיפה: אורנה בן שושן
ניהול הפקה: מתי אלחנתי

© 2015 כל הזכויות בעברית שמורות לד"ר ברכה קליין תאיר
ולהוצאה לאור בינלאומית Contento

איסרליש 22 תל אביב 6701457
www.ContentoNow.co.il

אין להעתיק ספר זה או חלק ממנו וכן לאחסן בבנק נתונים או
להעביר בשירותים מקוונים, לשכפל, לעבד, או לתרגם בכתב, ללא
אישור בכתב מהמוציא לאור

מסת"ב: 978-965-550-336-4
דאנאקוד: 488-153

נדפס בישראל תשע"ה 2015
Printed in Israel

ד"ר ברכה קליין תאיר

האם דגים בים צמאים?

לטפס אל עבר הקומה ה-100

CONTENTONOW

תוכן עניינים

מבוא: הרף החדש להתפתחות אנשים וארגונים – הקומה ה-100! ... 7	
א. האם דגים בים צמאים? 33	
ב. מערכת היחסים בין אורות לכלים 59	
ג. חוכמה בפעולה – לברוא מציאות אינטגרטיבית 95	
ד. מפת הטיפוס לקומה ה-100 112	
ה. "טכנולוגיית ארגניה" לטיפוס לקומה ה-100 140	
1. כוח מושך/מקבל 164	
2. כוח דוחף/משפיע 175	
3. כוח מאחד-מחבר 194	
ו. שפת האור כשפה של יצירה וריפוי 215	
ז. אינסוף למסע 227	
ביבליוגרפיה 231	

מבוא:

הרף החדש להתפתחות אנשים וארגונים – הקומה ה-100!

"חיים בלתי נחקרים לא ראויים לאדם לחיותם"

(אפולוגיה, סוקראטס)

רק מטורפים, מרדנים, בעייתיים, משוגעים, שרואים אחרת, שחיים חיים רחבי יריעה, שמחפשים אחר חוכמה, שרוצים לנפנף בכנפי ההשראה הענקיות שלהם, יכולים לקדם את האנושות, לקרוא תיגר על מצבה של המציאות שלנו שאיננו מעודד, להתעלות מהשליליות, המחנק והדכדוכים שמאיימים להטביע אותנו במעמקי החשכה, לפתור בעיות מסדר גבוה יותר, להתפתח כמערכות אוטופואטיות היוצרות את עצמן ומפריחות את זרעי המהות שלהן, ולחזק את האחדות האוניברסלית. אלה הם הגאונים יוצאי הדופן שמבקשים להטביע חותם משמעותי בקיום של כולנו, כי רק אלה מסוגלים להשתחרר ממדיום האגו ההישרדותי שבו הם שבויים ולהתחבר אל תכלית קיומית חדשה; טיפוס תודעתי-מחשבתי אל עבר מציאות אמיתית יותר, גבוהה יותר, עוצמתית יותר, משמעותית יותר שהיא **מציאות הקומה ה-100:**

- **בפחות זמן** – יותר אנרגיה (אמיתות, חוכמה וידע גבוהים, שמחה, פלירט עם אי ודאות והומור).
- **בפחות מאמץ** – יותר דינמיות (תודעת מהות – מחשבה – מחולל מוח – מכלול הרצון – אומץ).

- **בפחות חומר – יותר שדות מגנטיים מאוחדים (התכללות ביחסים כדי ליצור פלטפורמת טיפוס).**

האסטרטגיה החדשה להשגת הצלחה ומשמעות גדולה יותר נגזרת מהתוכנית החדשה לאבולוציה, שלפיה עלינו לחזור חזרה אל האחד, אל המקור, אל שורש קיומנו ולהשיג "יקום יחיד, אלוהים יחיד, נתיב יחיד וספר יחיד" ("ספר הידע", 12/98). "מבחנים ראשונים של אחינו/אחיותינו הארציים אשר ירוויחו את הזכות לחיות בעולם של אחים/אחיות, מתאפשרים רק כאשר הם מתואמים עם תמונת המצב של האיחוד האוניברסלי" ("ספר הידע", 36/468). לשם כך עלינו להתעורר ולהתחיל לצמוח, להתחדש, להשתנות ולטפס אל עבר הקומה ה-100: המציאות האמיתית, שורשי הדברים, אמת מוחלטת (חוקים שהם - חסח violable – כוחות וסדר נצחיים, קבועים ומדרגה גבוהה יותר), מלוא הפוטנציאל (היכולת הכול יכולה... אנשי צווארון זהב), ודאות גדולה יותר של סיבה – תוצאה, חוכמה, ידע ורעיונות עשירים ומדויקים יותר, אושר אינסופי ואחדות.

זו קריאה **להתחדש כבורא יוצא דופן!** מאחר שהאל ברא אותנו ואנחנו בוראים את עצמנו, הגיע הזמן שנחזור **לטבע מהותנו האוטופואטי** (self-creators – אדוני הקיום): נעז **לברוא** את מציאות קיומנו בכל יום מחדש עם המון שמחה ויצירתיות. נעז לעשות **אהבה** (נפלרטט) עם אי ודאות. נעז **להמציא, להתחדש, לצמוח, להשתנות ולטפס** ללא הרף אל עבר הממד הגבוה הבא, עד שנגיע לקומה ה-100 – התכלית החדשה שמניעה אותנו היום להצלחה!!!

האם דגים בים צמאים?

זו תקרת זכוית כבדה שעלינו לנפץ בנתיב הפיכתנו לבוראים! כאשר אנחנו מתחילים להבין שכולנו שוחים בתוך אוקיינוס של שפע אינסופי,

שעושר, מחסור וכאב הם כולם תוצר של תדר התודעה שלנו... שאנחנו בוראים את הטוב והרע בחיינו... שאנחנו בוראים את כל האוהבים... את כל האויבים... את כל המצבים... את כל הקשיים... את כל ההצלחות... את כל הכישלונות שבחיינו, אז על מה נלין? השמים רק ממטירים השפעות, איתותי התעוררות... בידינו לבחור אם לטפס ולהרחיב את חור מנעול התודעה. אי אפשר להרחיב תודעה ולשחרר עוצמות אם לא מטפסים. אם רוצים אנחנו לברוא אותנו ואת מציאות קיומנו אחרת, אנחנו חייבים להיות נחושים להתעלות מעל סיפי מבחנים / מחסומים תודעתיים / שערי מחשבות... להתגבר על דחפים אינסטנקטיביים, התניות, שיפוטיות, הצמדויות, דכדוכים, כאבים שמושכים למטה... לצאת מתודעת המחסור והמים העכורים של קיום הישרדותי, להתחיל לטפס ולחבר בדרך מופלאה **בין** עושר הרוח לעושר החומר.

למה?

כי המציאות משנה את פניה!!! יצור האנוש של המחר לא יהיה יותר יצור האנוש של האתמול, אלא בעל עוצמות מוח מושלמות. פוטנציאל שכל מושלם. מהות מושלמת. ארגוני המחר לא יהיו יותר ארגוני האתמול, אלא ארגונים אנרגטיים בעלי שדה מאוחד עוצמתי שמשפיע וממגנט את אשר חפצים בו. הסדר של המחר לא ידמה לסדר של האתמול, אלא יהיה סדר טכנולוגי – אוניברסלי מוכלל וטהור (עוצמת זהב). ההצלחה של המחרים לא תהיה יותר ההצלחה של האתמול אלא תישען על היכולת לטפס, להתחבר אל אוקיינוס השפע **ולברוא!!!**

על מנת להשיג אסטרטגיה זו עלינו לאחוז **במצפן חדש**: החיים הם הלקוח היחיד – צמיחה והתחדשות הם העסק היחיד – התכללות (חיבור) היא הרווח היחיד – אהבה, קבלה וכבוד הם העתיד היחיד. רק מצפן זה יאפשר לנו לשאוף **חמץ חדש שהוא**: עוצמות אנרגיה וידע מממדי מציאות גבוהים.

מטרות אוניברסליות:

- לחבר **דבר וניגודו** ליצירת שלם עוצמתי יותר.
- להיות יותר (לממש פוטנציאל מהות¹ עוצמתית) – **לדעת יותר** (לפתוח ארכיבי ידע חדשים) – **להשיג יותר** (קומות עליונות של מציאות) – **לייצר חיים משמעותיים יותר** (בעלי חותם והשפעה), הרצון ל"יותר" יוצר תנועת טיפוס.
- **להשיג** היום את מה שהיה רק אתמול בלתי אפשרי.
- **לראות** מטרות חדשות שעד כה היינו עיוורים לגביהן.
- **לגלות** אמיתות חדשות, שפה שונה וסדרים גבוהים שמשפיעים על החשיבה וההתנהלות שלנו ביום-יום.
- **לדייק** רעיונות, יוזמות, מהלכים, פתרונות מבעד לחיבור אל שורשי הדברים, אל עקרונות נצחיים – מוחלטים, במקום לטפל בבעיות באותו ממד (סימפטומים בלבד).
- להיות **מחונני עשייה** שמצמצמים פערים בין לדבר על... לבין לעשות את.
- להתחבר **כמכלול** אל **אוקיינוס אינסופי** שאליו זורמים כל הנחלים (פוטנציאל כל הדברים).
- להיות, לחשוב, להרגיש, להשיג **הצלחות משמעותיות חדשות!**

לשם כך הקמנו ב"ארגניה" את "האקדמיה לטיפול" המכשירה אנשים וארגונים לטפס אל עבר הקומה ה-100. כדי לטפס אנחנו נעזרים במעלית – בטכנולוגיה העוצמתית שפיתחנו: תודעה, מחשבה, מחולל המוח, מהות, כי המעליות הישנות לא מגיעות לקומות החדשות שנפתחו

1 "אללה הפך את המין האנושי לישות החיה המושלמת ביותר, כאור כל היקומים" ("ספר הידע", 23/203). אפשר להשיג עוצמה זו דרך התעלות שכלית מעל הממדים. בזן המהות נקראת ככות – suchness והיא חסרת מלבושים. בחסידות היא מוגדרת כ"אין" – אדם מרוקן מתכנים חומריים ואישיותיים (אני טרנסצנדנטי, "חלק אלוה ממעל"). היא לא קיימת לא בחלקים שמרכיבים את הפרט – הגוף, השכל והרוח, אך גם לא מחוץ לחלקים אלה.

בפנינו. התהליך המרתק מאפשר לאנשים ולארגונים להתעלות מעל המשברים, הקשיים והכאוס הארצי במקום לנסות ולתקן אותם דרך טיפול בסימפטומים, להתחבר אל מקור השפע ולהיות יותר מבריקים, עוצמתיים, תודעתיים, בריאים, שמחים, עמידים, מחונני עשייה, משפיעים, או במילים אחרות: להיות אנשים וארגונים יוצאי דופן.

הטכנולוגיה בנויה משלושה כוחות, מארבעה חוקים קוסמיים אוטופואטיים, מחמישה כשרים אסטרטגיים ומשישה הכלים, וכולם יחד מהווים **תחנת כוח** עוצמתית שמחוללת תנועה.

כוח מקבל/מושך זכרי (-): מקבל את האנרגיות המומטרות (המטרות קוסמיות + יחסים כבית ספר לאבולוציה) שמעוררות סקרנות, חקירה, תשוקה ומניעות לתנועה פנימה (כוח צנטריפטלי – שאיפה). הכושר האסטרטגי לכוח זה הוא הכושר לקפוץ אל המים, לשחות, לצלול ולפגוש סוגי פנים שונים, לטהר אותם עד שנתכלל עם גוף המהות שלנו – המרכז שלנו. החוקים הקוסמיים לכוח זה הם חוק המשיכה/אוטונומיה, חוק ההשתקפיות – יחסים רקורסיביים. האומץ הוא לצמוח ולהתחדש (להשתנות). הכלים הם: תודעה – מחשבה – קליטה.

כוח משפיע/דוחף זכרי (+): תכלול הפנים שנגלו לפקעת מרוכזת שדוחפת את התנועה מהמרכז החוצה (כוח צנטריפוגלי – נשיפה). הכושר האסטרטגי לכוח זה הוא להסתחרר ביתר מהירות מבעד לחור שחור ולצאת מבעד לחור לבן אל מציאות חדשה. החוק הקוסמי לכוח זה הוא סיבה-תוצאה / ייחוס עצמי. האומץ הוא להאמין בעילאי שאני. הכלים הם: מחולל המוח – מנגנון החשיבה – רצון.

כוח מאחד נקבי (0): כוח אלקטרומגנטי (הרווח בין שאיפה לנשיפה) שמחבר הרמונית בין הכוח המשפיע והכוח המקבל בציר הוורטקס (והשכינה ביניהם) ויוצר פלטפורמה עוצמתית לטיפול (אנרגיה מרוכזת). הכושר לכוח זה הוא הכושר לטפס. החוק הקוסמי לכוח זה הוא חוק האיזון / יצירה עצמית. האומץ הוא להיות נקודת מוקד של עוצמת השפעה – בורא. הכלים הם: קבלה, חוכמת הקשב וההתבוננות.

את "טכנולוגיית ארגניה" פיתחה **ד"ר ברכה קליין תאיר**, הנחשבת לפורצת דרך זה ארבעים שנה ולמובילת זרם חדש בהתפתחות ארגונים ומנהיגות. היא כתבה חמישה ספרים ועשרות מראות ידע ומאמרים. קליין תאיר יוצרת שפה חדשה הקרובה לשפת הבריאה, שפה הבוראת חושך ויוצרת אור שמאתגרת את הנוח, המוכר והידוע ומאפשרת להגיע להצלחה בדרך אפקטיבית וממשיכה, בחיות אדירה וביצירתיות מבעבעת, להמציא את המציאות החדשה בכל רגע נתון.

על פי "טכנולוגיית ארגניה", האמצעי לטיפוס הוא ידע **האמת הקוסמית** – חיבור למקור עוצמתי ביותר ללא מתווכים ופרשנים. האמת הקוסמית היא אוקיינוס של עוצמה נעדרת צורה המכיל את אינסוף העבר והעתיד של הבריאה כולה. כולנו "שטים" בתוך אוקיינוס זה של שפע. אולם בגלל מדיום הקיום המצועף שלנו, בגלל תודעת המחסור שאנחנו אוחזים בה, בגלל הקיבעון התנועתי שלנו, בגלל האזיקים שאזקנו את עצמנו בהם, כל אחד "שט" עם "חור מנעול" קטן, כלומר בתדר תודעה נמוך, שמאפשר לו לקלוט ולחוות רק פיסה קטנה מאותו שפע, מאותה אמת אינסופית. מנקודת ההשקפה של ידע האמת "כאמת-מידה של אחד עד מאה, אתם יכולים להיכנס בסנטימטר השני בלבד של המידה הזאת... אנחנו מכנים זאת האינסוף שמעבר לאינסוף" ("ספר הידע", 23/203). מאחר שתוכנית הקיום שלנו אוטומטית ומגיבה לבחירות שאנחנו בוחרים, חשוב שנדע אמת הרבה יותר גדולה כדי לבחור בחירות מושכלות יותר תוך כדי מודעות לתקנה האבולוציונית.

כדי שנוכל להתחבר אל אמת מוחלטת, אוניברסלית, עוצמתית, עלינו להרחיב את "חור המנעול", את **רשת התודעה** ולהעצים את **חוללות המוח**. ככל שנאיץ את חוללות המוח, צעדי התודעה שלנו ילכו ויגדלו. רשת התודעה ומנגנון החשיבה הם הכלים האסטרטגיים להצלחתנו בנתיב הטיפוס אל עבר הקומה ה-100. הם מפתחים את היכולת שלנו לפלרטט בין כוליות לאינות, בין צורה למעבר לצורה, ובכך להעצים את

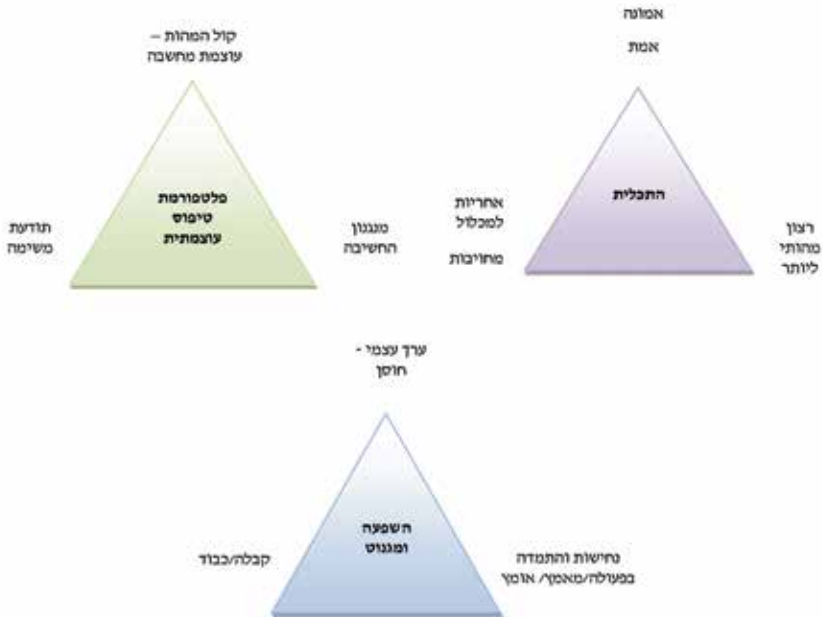
השדה האלקטרומגנטי שלנו על מנת למגנט שפע, לחשוף תעלומות בריאה, אדם וקיום ולצמצם פערי פוטנציאל.

הרחבת רשת התודעה האלקטרומגנטית מחייבת אותנו להשיג **אחדות**

ניגודים וקבלה ללא תנאי כפלטפורמת טיפוס:

- התכללות – הפרדות.
- אהבה אלטרואיסטית/קבלה – פרטני/אגואיסטי.
- רוח – חומר.
- חיובי – שלילי.
- חיפוש – תענוג מידי.
- אובייקטיבי/ערכי/רוחני – סובייקטיבי/אינטלקטואלי/טכנולוגי.
- שורה עליונה (שורשי הדברים) – שורה תחתונה (ענפים, סימפטומים).
- גופים אנרגטיים – גופים פונקציונליים.
- שיתופי פעולה – תחרותיות (coopetition).
- חופש, מודעות, אחריות – עבדי התשוקה וההרגלים.
- צמיחה, התחדשות, טיפוס – זחילה, הליכה, ריצה.

כאשר אנשים וארגונים מחוברים אמיתית למצפן האמת ולתכלית ומשקיעים בטיפוס, הם הופכים להיות נקודת מוקד של עוצמת השפעה וכושר מגנט. הם הופכים להיות מחונני עשייה שמצמצמים את הפער בין "לדבר על" לבין "לעשות את", בין הקומה הנוכחית לקומה ה-100. הם משיגים, בוראים, יוצרים ממקום של פחות מאמץ – פחות חומר – פחות זמן.

האם אנחנו **מחכים** לכאב שילך ויחמיר או מקדימים רפואה למכה? האם נמשיך להתנהל בחיים כמתים מהלכים? האם נמשיך להיות צמאים ורעבים, מותנים בסיפוקים רגעיים על אף שהמציאות שאנחנו מתקיימים בה היא מציאות של שפע אינסופי. האם נמשיך לפזר את האנרגיה היפה שלנו באופן לא מודע בדומה לכסף קטן? האם נאפשר למערבולות הארציות ולמשברים בכל תחומי החיים למשוך אותנו למטה? האם נמשיך להתרחק ממהותנו וניתן כוח לאיסורים ולפחדים?

השיטה ה"ארגנית":

1. השיטה ה"ארגנית" להשגת מטרות, יכולות, ידע, פוטנציאל של הקומה ה-100, מתכללת שלוש התפתחויות:

- התפתחות פיזית – פיצוח צופן המהות. המהות מכילה את הספרייה הקוסמית שלנו מרגע הנשימה הראשון אי פעם (מרכז נביעת המחשבות). ככל שאנחנו קרובים יותר אל מהותנו, אל

גוף האור שלנו, אנחנו פועלים מבעד למחשבות עוצמתיות יותר שמפעילות את מחולל המוח מהר יותר וכתוצאה, רשת התודעה נפרשת אל מרחבים גבוהים יותר. על מנת לפתוח את המנועולים ולהגיע לגוף המהות, אנחנו זקוקים ל"דלק" איכותי שמגיע הן כהמטרות קוסמיות והן כמראות בתוך יחסים (מבחן הקבלה).

- התפתחות תודעתית – פיצוח צופן המודעות. התודעה הינה רשת אלקטרומגנטית שמביאה "דלק" איכותי אל מחולל המוח שלנו (מנגנון החשיבה): בינה – היגיון – מודעות – מצפון – מלוא ההבנה – רעיון. מחולל המוח מניע בגוף את תנועת הקונדאליני ועוצמתה פותחת את המנועולים של המהות. ככל שנפתחים יותר צופני מהות, כך נפתחים עוד צופני תודעה, והתודעה הזו הופכת לכוח מגנטי עוצמתי יותר במרחבי אוקיינוס השפע.

- התפתחות רוחנית – פיצוח צופן הקליטה. עוצמת הקליטה (החוש השישי) מצביעה על היכולת של המוח שלנו לקלוט אלפי ערוצי ידע שונים ולהרים את התדרים שלנו מבעד להשפעות מנגנון ההשפעות הקוסמי. ככל שאנחנו מושכים ידע מערוצים רבים, כך אנחנו ממגנטים עוצמות גבוהות יותר שמאפשרות לנו לטפס ולהגיע להשתוות צורה עם הבורא בקומה ה-100.

2. השיטה ה"ארגנית" מאפשרת להשיג את התכלית על ידי המעברים:

- מהתנהלות low vibration (זמן של מהירות האור) להתנהלות high vibration (טבעת הזמן מוצרת ואנחנו נחשפים לסרגל זמן של אור קדוש שהוא מעבר לשנת אור).
- מתנועה אופקית לתנועה אנכית מטפסת.
- מפרדיגמת I-US (כוח השבט – כוח האינדיבידואל) לפרדיגמת WE-YOU (כוח המכלול – כוח האחדות).
- מרצון פרטני-אנוכי (תועלת אישית) לרצון של מכלול עוצמתי (טובת המכלול).

- מאישיות (אגו, פנים גלויים, ארבעה גופי חומר) למהות (גרעין אלוהי, שלושה גופי אור).
 - מתלות בקב"ים חיצוניים (התחקות, משולש עולה) לחופש פנימי מהותי (בינה-היגיון-מודעות, משולש יורד).
 - מאמת יחסית ומוגבלת לאמת מלאה (סיבה-תוצאה בכאן ועכשיו).
 - ממבני בטון למבנים גמישים ודינמיים.
 - מתכנון לטווח קצר לתכנון ששוזר עבר ועתיד בהווה.
3. השיטה ה"ארגנית" מתמקדת בצד הסיבה (בגורם, בשורשי הדברים) ולא בצד התוצאה (בסימפטומים). כך היא מצמצמת אי ודאות.
4. השיטה ה"ארגנית" מעגנת רוחניות במציאות היום-יום.
5. בדומה לעץ הארגן בעל גרעיני השמן הקשים לפיצוח, כך גם הטיפוס הארגני לעבר הקומה ה-100 דורש מאמץ פיצוח שונה מהמוכר. כמו העצים שמטפסות בקלילות לצמרת העץ כדי לקטוף את גרעיניו, לעכל את הגרעינים הקשים, לרכך את קליפתם ולפלוט החוצה, כך השיטה ה"ארגנית" מציגה תהליכי למידה חדשים שמאפשרים את הפקת ה"שמן" יקר הערך שאנחנו.

6. "ארגניה" עובדת בשפה גנרית שקרובה לשפת הבריאה (קונטורה מתמטית-גיאומטרית), כלומר היא מחוברת לשורשי הדברים, היא

רציונלית, מהותית, מדויקת. הבנתה תלויה בהשגת העוצמה של ממד האמת. השפה מאפשרת שינוי דפוסי חשיבה והתנהגות.

על כן, הצלחה המתוארת בספר משמעה היכולת **לצמצם את הפער** בין הקומה ה-100 לבין הקומה הנוכחית של אדם או ארגון בעזרת טיפוס והשגת:

1. **מצוינות:** מובילים ממקום של חופש, מחזירים את ההגה לחיינו ולעשייתנו לידי סמכות המהות שלנו, הופכים למחונני עשייה שמצמצמים פערים בין "שורה עליונה/שמים/רוח" ל"שורה תחתונה/ארץ/חומר", בין "לדבר על" לבין "לעשות את".

2. **חדשנות:** מטפסים ללא הרף אל עבר הקומה/הממד הגבוה הבא, מעזים לפלרטט עם אי ודאות, דגים פוטנציאלים מאוקיינוס השפע, ממציאים, בוראים ומשיגים את מה שרק אתמול היה בלתי אפשרי. רואים מטרות חדשות שעד כה היינו עיוורים לגביהן.

3. **מעורבות:** מפתחים מרחבי שותפות איכותיים ביחסים ממקום של מהות הלב (קבלה ואמון ללא תנאי).

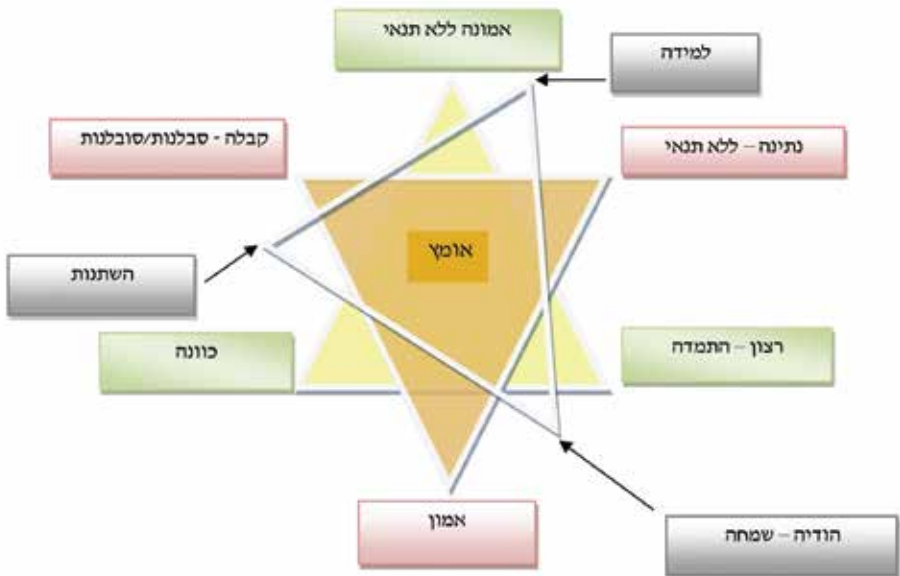
4. **עמידות:** משיגים חוסן פיזי – רגשי – מנטלי – רוחני (מסחררים את הגופים האנרגטיים על מנת לצאת בשלום מבעד לחורים שחורים).

5. **גמישות:** הופכים למבריקים, יצירתיים ויוצאי דופן. משנים את גבולות החשיבה המקובלים ומתחברים אל שורשי הדברים שבקומות עליונות, מדייקים רעיונות, יוזמות, מהלכים ופתרונות במקום לטפל בסימפטומים.

6. **בראות:** אנרגטיים, שקופים, חיוניים, שמחים ונוכחים. מסוגלים להתהלך בנתיבים קוצניים, או בנתיב הגחלים הלוהטים, בלי להכאיב לכפות רגליהם.

7. **עוצמת השפעה ויכולת מגנוט:** הופכים לבעלים של מחרים בלתי רגילים. לוקחים אחריות על שרשראות סיבה-תוצאה וגורמים לעתיד אחר להפיע. משפיעים על סביבתנו וממגנטים הצלחות חדשות.

נדרש אומץ לקפוץ למים לא מוכרים, להתחיל לשחות, לצלול, להסתחרר ולטפס. האומץ מצמצם את הפער בין "לדבר על" לבין "לעשות את" בתהליך האבולוציה. הוא מאפשר גם לשאול שאלות מניעות, ללמוד, לחקור, להשתנות ולהסתחרר כל הדרך לעבר הקומה ה-100. אומץ מתאר גם אמונה ללא תנאי ב"אני", ביכולת המנהיגות שלנו, בזה שנועדנו לגדולות גם אם איננו מושלמים, בזכות לחיות חיים ראויים לציון. אומץ זה להיות הדבר: אהבה, אחריות, מחויבות, קבלה. אז אנחנו מלאי תשוקה לפלרטט, להתנסות, להמציא וליצור ערך מוסף תמידי.

1.

כוונה: תכלית, חלום, השארת חותם. בחירה מודעת להגיע לתכלית הגבוהה שהיא הקומה ה-100 (קומת האמת, שדה מוחלט שמנוגד לחוק האיזון הטבעי), לממש אני עילאי, להתכלל באלוהות (השתוות צורה). הכוונה נגזרת מתוך שדה אנרגיה נסתר מן העין (החלל) שבו מתקיים פוטנציאל החומר נטול הצורה. הכוונה היא השלהבת, הניצוץ האלוהי שמצוי בכל היש הנמצא בכל אטום. היא גם המחשבה שנתנו לה כוח ושממגנטת את המציאות הנוכחת בחיינו. אם ברצוננו לשנות את המציאות, עלינו לשנות את הכוונות שלנו. מעשים לא משפיעים על המציאות אלא כוונות. היחס הרע או הטוב כלפי אדם או מצב הוא זה שמשפיע על המציאות. המעשה יכול להיות זהה, אבל אם הכוונה שונה, היא תשפיע על המציאות ולא המעשה ישפיע עליה.

אמונה: הדרך שבה חושבים על הכוונה, כל המתרחש הוא לטובתי, אמונה בעצמי. זו הדרך שבה בוטחים ברצון, הדרך שבה נמצאים בביטחון מוחלט. היא מאפשרת ליקום לקיים את אשר חושבים, מתכוונים ורוצים באמת במודע או שלא במודע. המציאות משקפת, אם כן, את הדלתות שבהן נתקלים בגין אמונות מקבעות או מאפשרות שנותנים להן כוח. כדי להגיע לאמונה שמעל הדעת, עלינו לצאת מתחושת ה"אני" לתחושה של אינות, אי קיום – כוליות חדשה.

רצון: התמדה, אחריות, משמעת. זהו המכניזם שהופך את האור שמגנטה הכוונה למילוי הכלי. הרצון מופעל על ידי תדר התודעה או האמונה. קיים בנו רצון הישרדותי בהמי המבקש להשאיר את הקיים שמוכר וידוע; קיים בנו רצון אגואיסטי לעצמי בלבד; קיים בנו רצון מזערי שהוא רצון של מהות פנימית אלוהית המתעוררת ומבקשת משמעות חדשה לקיום; וקיים רצון של מכלול שהוא הכוח המארגן האפקטיבי ביותר בגלל עוצמתו – הוא מחבר בין הכוונה למימוש לטובת המכלול.

זהו רצון של אדם שבחר לפעול בדרגה של יצור אנוש אמיתי (ממדים 7-5, פירוט בהמשך) ושל יצור אנוש עילאי, כלומר אחד שהגיע לקומה ה-100.

2.

קבלה: סבלנות, אי הצמדות (להיות "טפולן"), ענווה. לכבד כל אדם למרות השונה שבו, לקבל בסבלנות, בסובלנות ובענווה כל מידע או ידע בלי לשפוט אותו, כלומר להסכים להכיל תדר שונה, אך לא בהכרח להסכים לתוכן. להתייחס ממקום של סבלנות, סובלנות וענווה לכל חוויה "טובה" או "קשה", בלי היצמדות, התניה או ספק. לקבל ללא תנאי את השפע, ההתנסויות, החוויות המתדפקות על חלונותינו ודלתותינו, מתוך ידיעה שהם לטובת האבולוציה שלנו.

על קבלה להשיג איש אחד בלב אחד, ו"לאהוב את הנברא בזכות הבורא" (על פי "ספר הידע", 43/418). ככל שאנחנו מצליחים להתייחס אל האחר כאל ניצוץ אלוהי מעבר לצורה (מהות לעומת זהות), כאל nameless energy, אנחנו מצליחים להתכלל ולטפס מהר יותר.

לשם כך מפעיל הקוסמוס את התוכנית של יצור אנוש נבחן על ידי יצור

אנוש. הקוסמוס חיבר אויב לאויב – בני זוג, ילדים, הורים – על מנת שנתרגל קבלה שהיא בעצם התכללות. כאשר אנחנו מפלים, אנחנו שומרים על העצמיות שלנו (האישיות) בנפרד מהמהות שלנו ולעולם לא נצליח להשיג אחדות.